יום **ה'**, **כ"ד** ב**תשרי** תשס"ב (**11** באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

<u>הרהורים על "הקהל" ביציאה מימי החג – ולקראת חידוש מחזור קריאת התורה</u>{<u>המשך</u>} **<u>...</u>**

אבל יש התקהלות מסוג אחר. התקהלות סביב איזשהו עומק אידאי משותף, שהוא המקהיל את כולם. כדי להבין את ההתקהלות הזו צריך לחזור ולהתבונן על העת המיוחדת בה ניתנת לנו מצוות "ההקהל". לא במדבר היא ניתנת, ולא במשך 40 שנות ההליכה בו. המצווה המיוחדת הזו, השונה באופיה מכל המצוות האחרות, המחייבת גם את מי שבדרך כלל לא חייבים במצוות – על מפתן הכניסה לארץ היא ניתנת. כי כל עוד היינו במדבר, כל עוד הלכנו "איש על מחנהו ואיש על דגלו", באותות לבית אבות. כל עוד הלכנו מחנה ישראל ומחנה לויה ומחנה כהונה כשבאמצע ארון ברית ה'. כל עוד הלכנו כולנו לכיוון אחד, במבנה קבוע, עם מנהיגות קבועה, כשלפנינו עמוד אש ומאחרינו עמוד ענן – יכולנו להבין לבד מהו הדבר שעושה אותנו לאחד.

עכשיו, כשנכנסים לארץ, יש הרבה דברים חיצוניים שיכולים להיחשב למה שהופך אותנו לאחד. יש ארץ אחת, שפה אחת, המנון אחד, ערוץ אחד... כל אלה הם אנחנו. כולנו גרים פה, כולנו דוברי עברית, כולנו מדקלמים אותם השירים בגן. אבל לא זה מה שהופך אותנו באמת לאחד. כי בעומק, בפועל או שלא בפועל, גם היהודי הבודד היושב עכשיו במערה בהרי קזחסטן – גם הוא חלק מהאחד הזה.

בלי לדעת אפילו אות אחת בעברית.

בלי לשיר "אנו באנו ארצה".

כי מה שהופך אותנו לאחד באמת הוא לא "**הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך למען ישמעו...**" לא ההיקהלות המשותפת באותו המקום ולא ההיקהלות המשותפת לאותה מטרה. אפילו תהיה המטרה הזו קריאת התורה (כמו במצוות "הקהל".) מה שהופך אותנו לאחד באמת, ומה שמגלה את זה שאנחנו אחד באמת הוא קריאת התורה – שמובילה להיקהלות.

לא ה"הקֵהל" יוצר אצלנו את ההתקהלות ואת האחדות, ואז מוצאים תוכן משותף וקוראים את התורה; אלא **התוכן הנקרא (=התורה) הוא הוא יוצר את האחד**, ואז פתאום רואים שבאמת כולם נקהלים – אנשים, נשים וטף, כי כולם שייכים אל התוכן הזה. גם היהודי באותה מערה בהרי קזחסטן. גם הטף. גם "גֵּרך אשר בשעריך".

ההיקהלות היא לא לצורך אינטרס משותף או מטרה חולפת.

ההיקהלות היא לשם ההיקהלות.

לשם ההכרה שכולנו – תוכן אחד שמשתף ומאחד אותנו.

שיש לנו נקודה פנימית עמוקה ואמיתית שמשותפת לכולנו.

§§§

השבת קוראים בתורה את פר' **"בראשית"**. על זה, בע"ה, ביום ראשון.

השבת גם מברכים את חודש חשון – ראש חודש ביום ד' ו-ה' בשבוע הבא.

כניסת השבת (ב"ש): 16[51]

יום נעים ושבת

שלום!

צאת השבת (ב"ש): 17[48]

הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בנֵנו יצחק יוסף בן ביילע זלאטע בתוך שאר חולי ישראל